

РЕАЛІЗАЦІЯ КОМПЕТЕНТІСНОГО ПІДХОДУ В СИСТЕМІ ВИЩОЇ ОСВІТИ: СУЧАСНІ ВИКЛИКИ

Ларіна Тетяна

*д.е.н., професор, завідувач кафедри агрології та
управління ланцюгами постачань*

*Харківський національний технічний університет
сільського господарства імені Петра Василенка*

E-mail: ltf-2010@khntusg.info

Компетентність в широкому розумінні представляє собою вміння застосовувати набутий комплекс теоретичних знань і практичних вмінь в професійній діяльності, що реалізується конкретним суб'єктом на основі сукупності особистісних якостей. Отже, компетентнісний підхід декомпонується у систему реалізації взаємопов'язаних заходів:

- формування теоретичної компоненти;
- набуття досвіду практичної реалізації отриманих теоретичних знань;
- становлення особистості з активною життєвою позицією.

Сучасний стан розвитку суспільно-економічних відносин формує ряд специфічних викликів для системи освіти в цілому, і для вищої освіти зокрема (Табл. 1).

Таблиця 1.

Сучасні виклики для системи вищої освіти

<i>Характерні риси сучасного зовнішнього середовища</i>	<i>Фактори ризику для системи вищої освіти</i>	<i>Напрямки зменшення ризиків</i>
Динамічність	Інтенсивний розвиток технологій	Безперервна система підвищення кваліфікації працівників вищої освіти як основа якісної пропозиції в сфері освітніх послуг. Формування у споживачів освітніх послуг здатності до самоосвіти шляхом озброєння їх методологічним інструментарієм процесу пізнання
Поглиблення міжгалузевих зв'язків	Комплексний характер наукової та професійної діяльності	Формування індивідуальної траєкторії освіти шляхом запровадження системи вибіркового дисциплін. Розвиток співпраці фахівців в різних галузях знань, створення науково-дослідних колективів інтегрованого спрямування
Глобалізація соціально-економічних відносин	Конкуренція на міжнародному рівні	Розвиток міжнаціональних зв'язків в освітній сфері
Трансформація ринку праці	Переформатування умов конкуренції в розрізі лібералізації міграційних процесів та формування базових вимог працедавців	Формування актуальних практичних навичок, що актуалізує роль стейкхолдерів у визначенні стратегічних напрямків розвитку освітнього простору

Переформування системи вищої освіти як відповідь на сучасні виклики, на наш погляд, має метою створення власної унікальної пропозиції на ринку освітніх послуг для кожного закладу вищої освіти. Її реалізація лежить на шляху гармонічного поєднання сформованих традицій і актуальних новацій. Специфічна природа освітнього процесу генерує певну інертність системи, опір нововведенням. Сформовані компоненти людського капіталу, як то науково – методичний і педагогічний досвід, алгоритми творчої діяльності – формують особистість педагога ЗВО. Трансформація зазначених базових аспектів професійної діяльності вимагає розробки системи не лише санкцій, а й стимулів. Враховуючи соціально-економічний стан розвитку України і теорію мотивації А. Маслоу, найбільший потенціал генерування змін мають стимули економічного характеру. Економічно зацікавлений суб'єкт педагогічної сфери перетворюється на активний елемент формування «інноваційного навчання».

ОСНОВНІ АСПЕКТИ СУЧАСНИХ ТЕХНОЛОГІЙ В ОСВІТІ

Копко Юлія Олександрівна

*Викладач кафедри економіки та логістики
Білоруський національний технічний університет*

На сьогодні «інноваційна освіта» - це таке явище, яке здатне до саморозвитку і яке створює умови для повноцінного розвитку всіх своїх учасників, з цього можна зробити висновок, що «інноваційна освітня технологія» - це комплекс трьох взаємопов'язаних складових:

1. Сучасний зміст, який доноситься студентам, передбачає не стільки освоєння предметних знань, скільки розвиток компетенцій, адекватних сучасній бізнес-практиці. Цей зміст має бути добре структурованим і представленим у вигляді мультимедійних навчальних матеріалів, які передаються за допомогою сучасних засобів комунікації.

2. Сучасні методи навчання - активні методи формування компетенцій, засновані на взаємодії студентів та залучення їх до навчального процесу, а не просто пасивне сприйняття ними матеріалу.

3. Сучасна інфраструктура навчання, яка включає інформаційну, технологічну, організаційну та комунікаційну складові, що дозволяють ефективно використовувати переваги дистанційних форм навчання.

На даний момент у вищій освіті застосовують найрізноманітніші педагогічні технології. Проте, можна виділити наступні найбільш характерні інноваційні освітні технології:

1. Інформаційно-комунікаційні технології (ІКТ) в предметному навчанні. Впровадження ІКТ в освітній процес має на меті інтеграцію різних предметних областей з інформаційними технологіями;

2. Особистісно-орієнтовані технології – це технології які ставлять за основу освітньої системи особистість студента, забезпечення комфортних, безконфліктних і безпечних умов його розвитку, реалізацію природного потенціалу;

3. Інформаційно - аналітичне забезпечення навчального процесу та управління якістю освіти студентів;

4. Моніторинг інтелектуального розвитку студентів;

5. Виховні технології як провідний механізм формування сучасного студента;

6. Дидактичні технології як умова розвитку навчального процесу;

7. Психолого-педагогічний супровід впровадження інноваційних технологій в навчально-виховний процес.